

Het Gele Huis Huis Hoogerwerf

Ann Veronica Janssens, 1956

Ann Veronica Janssens maakt vloeibare beelden door materie op te lossen of ons in een trage of onwezenlijke tijd te lokken waarin we de onwankelende staat van de dingen gaan ervaren. Ze houdt niet van voorwerpen. Vaak zijn haar sculpturale voorstellen uitnodigingen tot nieuwe waarnemingen, die zich net naast het voorwerp lijken af te spelen, daar geplaatst door ons vooruitspiegeldend brein.

De tentoongestelde werken creëren een lichtkegel die u voor de gegraveerde aluminiumschijf kunt zien zweven.

Groove, 2013 | Zwarte, gegraveerde, geanodiseerde aluminium schijf, diameter 85 cm

Groove, 2013 | Lichtblauwe, gegraveerde, geanodiseerde aluminium schijf, diameter 18 cm

Elly Strik, 1958

Spermatozoiden, pluimen, golvende haren, schaamheuveldjes, vlekjes, gaatjes, schemeringen, nissen, verknipte haartjes, vagina's, ogen, vagina's met ogen, apen, apen die bang zijn voor slangen, bruiden, vrouwen, haarknotten, vlechten, mutsen, handen, schelpen, verschijningen, dingen die opgeslokt worden en opdoemende spoken. Potloodstrepen, kleurvlakken, stipjes en krulletjes leiden een eigen leven. De tekeningen vallen uit elkaar en hergroeperen zich tot duistere labyrinten, spelonken, schaduwgestalten en verschijningen, vaak beïnvloed door aanvankelijk onzichtbare, bijkomende ogenparen.

Verführung und Extase, 2010-2019 | Grafiet en lak op papier, 42 x 29,7 x 2,7 cm

Universal String, 2011 | Kleurpotlood, olie en lak op papier, 250 x 280 cm

Collective Twinge, 2019 | Keramiek, gemummificeerde appel, kleurpotlood, grafiet, olie en pigment op papier, 50,5 x 37,5 x 6,5 cm

Ronald Ophuis, 1968

Ronald Ophuis is vooral bekend omwille van harde, pijnlijke schilderijen op basis van schokkende gebeurtenissen die hij wil voelbaar maken door ze om te zetten in geschilderde beelden. Schijnbaar onschuldiger, lokken deze duistere, verbrokkelende beelden ons evenzeer in een schiftende wereld die nauwelijks meer lijkt te zijn dan een dun, broos vlies dat een grapjas ophoudt voor een nachtelijke, voorwereldlijke baaierd. Iemand lijkt zich hier vast te klampen aan de momentane, amechtige maar hoopgevende geboorte van licht en kleur aan die uitgeputte duisternis die wij zo graag een zin zouden willen kunnen toeschrijven.

Daarnaast schildert hij ook bloemen en werd hij enkele jaren geleden in Frankrijk getroffen door het beeld van enkele koeien in een stal, dat hij vervolgens trachtte om te zetten in schilderijen.

Teatro la Tregua Poland, July 1945, 2015 | Olie op doek, 175 x 260 cm

Prison Suicide Egypt, 2015 | Olie op doek, 210 x 240 cm

Links: Interrogation Egypt, 2016 (2017) | Olie op doek, 50 x 40 cm

Midden: Iraq, 2003, 2018 | Olie op doek, 50 x 40 cm

Rechts: Flowers, 2018 | Olie op doek, 50 x 40 cm

Leendert van Accoleyn, 1991

Kunstwerk, annex kachel, annex muziekinstrument.

Drone stove | Metaal en hout, hoogte 400 cm

Op een aantal zaterdagmiddagen laat de kunstenaar de kachel zingen.

Henk Visch, 1950

Niemand weet wie Henk Visch is. Niemand is er ooit in geslaagd zijn oeuvre te kenschetsen, tenzij door erop te wijzen dat het ons telkens weer ontglipt. We denken een sculptuur te zien, een beeldhouwwerk, want voor ons staat een voorwerp dat van brons is gemaakt en bovendien iets lijkt voor te stellen of te zeggen, maar wat eigenlijk?

De Architect, 2015 | Brons, 340 cm hoog

Oscar Peters

Go!Go!Go!, 2019 | Staal, ijzerwaren, motor en textiel, ca 200 x 200 x 200 cm